मां सा न बुबुधे ॥ अयं कामरूपी सर्वविघ्ननिर्दलनइति मां न ज्ञातवतीत्यर्थः ॥ ममकृतं विकृतं मयाकृतं विकृतं विकारस्वरूपं वक्ष्यमाणसूक्ष्मरूपत्वंच न बुबुधे॥४२॥ तदेवाह ततइति ॥ आदाय कर्तित्वा प्रपतामि प्रापतं ॥ ४३ ॥ विसृष्टभुजा विप्रकीर्णभुजा ॥ ४४ ॥ सिंहिका हनुमता हतेति युगतानां वाचः शृणोमि श्रुताः ॥ ४५ ॥

तस्याश्चास्यंमहद्भीमंवर्धतेममभक्षणे॥ ननुमांसानुबुबुधेममवाविकृतंकृतं॥ ४२ ॥ ततोहंविपुलंरूपंसंक्षिप्यनिमिषांतरात्॥ तस्या हृदयमादायप्रपतामिनभस्थलं॥४३॥ साविसृष्टभुजाभीमापपातलवणांभसि॥ मयापर्वतसंकाशानिकृत्तहृदयासती॥ ४४॥ शृणोमिखगतानांचवाचःसौम्यामहात्मनां॥ राक्षसीसिंहिकाभीमाक्षिप्रंहनुमताहता॥४५॥ तांहत्वापुनरेवाहंकृत्यमात्ययिकंस्मरन्॥ गत्वाचमहदध्वानंपश्यामिनगमंडितं॥ ४६॥ दक्षिणंतीरमुदधेर्लंकायत्रगतापुरी॥ अस्तंदिनकरेयातेरक्षसांनिलयांपुरीं॥४७॥ प्रविष्टोहमविज्ञातोरक्षोभिर्भीमविक्रमैः॥ तत्रप्रविशतश्चापिकल्पांतघनसप्रभा॥ ४८ ॥ अट्टहासंविमुंचंतीनारीकाप्युत्थितापुरः॥ जिघांसंतींततस्तांतुज्वलदग्निशिरोरुहां॥४९॥ सव्यमुष्टिप्रहारेणपराजित्यसुभैरवां॥ प्रदोषकालेप्रविशंभीतयाहंतयोदितः॥ ५०॥ अहंलंकापुरीवीरनिर्जिताविक्रमेणते॥ यस्मात्तस्माद्विजेतासिसर्वरक्षांस्यशेषतः॥ ५१ ॥ तत्राहंसर्वरात्रंतुविचरञ्जनकात्मजां॥ रावणांतःपुरगतोनचापश्यंसुमध्यमां॥ ५२॥ ततःसीतामपश्यंस्तुरावणस्यनिवेशने॥ शोकसागरमासाद्यनपारमुपलक्षये ॥ ५३॥

आत्ययिकं जातकालविलंबं॥कृत्यं सीतादर्शनं स्मरन्नेव महदध्वानं गत्वा उदधेर्दक्षिणं तीरं पश्यामि दृष्टवान् ॥४६॥४७॥४८॥ मां जिघांसंतीं ज्वलदग्नितुल्यकेशपाशां ॥ ४९ ॥ सुभैरवां अतिशयेन भयंकररूपां ॥ प्रविशं प्राविशं ॥ ५० ॥ ५१ ॥ सर्वरात्रं सर्वारात्रीं ॥ अल्पशेषायां रात्रावशोकवनिकायां दर्शनादेवमुक्तिः ॥ ५२ ॥ उपलक्षये उपालक्षयं ॥ ५३ ॥